

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824200116
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:8824200116.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Východoslovenská distribučná, a.s. so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, zastúpený: Vojčík & Partners BA, s.r.o. so sídlom Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 204 786, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/X D., XXX XX E. F. B., o zaplatenie 89,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 84,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5% ročne zo sumy 84,- eur od 18.1.2023 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

č. k. 5Csp/5/2024
IČS: 8824200116

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.1.2024 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 89,- eur s úrokom z omeškania v sadzbe 7,50 % p. a. zo sumy 89,- eur od 18.1.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je obchodná spoločnosť poskytujúca služby distribúcie elektrickej energie vlastnou distribučnou sústavou až ku konečnému spotrebiteľovi. Okrem iného poskytuje aj služby spojené so správou, údržbou, dispečingom a rozvojom distribučnej sústavy. Dohľad nad vykonávaním činnosti žalobcu vykonáva Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj len ako „URSO“). Žalovaný je odberateľ elektrickej energie z odberného miesta dodávky a distribúcie energie: G. X, XXX XX E. F. B. s EIC kódom 24ZVS0000628804P. Žalobca vykonal dňa 04.12.2022 výmenu hlavného ističa v elektromerovom rozvádzači. Za vykonanú službu výmeny hlavného ističa v elektromerovom rozvádzači žalobca účtuje poplatok vo výške 60,- eur bez DPH (72,- eur s DPH) pri požiadavke užívateľa sústavy o výmenu hlavného ističa do 63A. Služba sa vykonáva do 10 pracovných dní po obojstrannom potvrdení objednávky a splnení technických podmienok pre požadovaný výkon alebo pri výjazde pracovníkov pohotovostnej služby a identifikácii nefunkčného ističa na mieste. Cena zahŕňa demontáž hlavného ističa, montáž nového ističa s dodávkou hlavného ističa a znovu zaplombovanie hlavného ističa, vrátane revíznej správy na predmetnú výmenu a nákladov na dopravu. V prípade, ak služba je poskytnutá v čase

od 22:00 hod do 7:00 hod alebo v dňoch pracovného pokoja alebo štátnych sviatkov, uplatní sa poplatok so zvýšenou sadzbou 70,- eur bez DPH (84,- eur s DPH). Žalobca vystavil žalovanému dňa 09.12.2022 faktúru č. 1510009958 za vykonanú službu výmeny hlavného ističa v elektromerovom rozvádzači dňa 04.12.2022 vo výške 84,- eur s DPH. Splatnosť vystavenej faktúry bola najneskôr k 23.12.2022. Žalovaný sa s úhradou dostal do omeškania na čo ho žalobca upozornil upomienkou, ktorá bola spoplatnená v zmysle platného cenníka vo výške 5,- eur. Upomienkou bola žalovanému určená dodatočná lehota na splnenie evidovaného dlhu a to najneskôr k 17.01.2023. Ani napriek snahe žalobcu o mimosúdne vyriešenie veci žalobca svoj dlh dobrovoľne nesplnil a je aj naďalej v omeškanií.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Záznamom o servisnom úkone, Pracovným príkazom č. 2200248333, Faktúrou č. 1510009958, Upomienkou – výzvou z 3.1.2023, Cenníkom služieb, vyjadreniami žalobcu z 12.2.2024, zo dňa 6.3.2024, zo dňa 29.4.2024 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Zo záznamu o servisnom výkone zo dňa 4.12.2022 vyplýva, že žalobca vykonal výmenu hlavného ističa elektromera na základe objednávky na odbernom mieste G. X, XXX XX E. F. B.. Na predmetnej listine sa nachádza podpis prítomného odberateľa.

5. Podľa pracovného príkazu č. 2200248333, tento bol vydaný dňa 4.12.2022, nakoľko žalovaná hlásila poruchu na odbernom mieste G. X, XXXXX E. F. B.. S poplatkom súhlasila.

6. Faktúrou č. 1510009958 vystavenou dňa 9.12.2022 a s dátumom s platnosti dňa 23.12.2022 žalobca vyfakturoval za výmenu hlavného ističa v elektromerovom rozvádzači v dňoch pracovného pokoja alebo štátnych sviatkov žalovanej sumu 84,- eur. Dátum dodania služby bol 4.12.2022.

7. Podľa Upomienky - výzvy zo dňa 3.1.2023 je zrejmé, že žalobca eviduje voči žalovanej pohľadávku za výmenu hlavného ističa - MD vo výške 84,- eur a za poplatok za upomienku vo výške 5,- eur, na ktorej vyrovnanie poskytol žalobca žalovanej lehotu do 17.1.2023.

8. Podľa Cenníka služieb spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s. platného od 01.11.2022 bola cena služby za výmenu hlavného ističa určená vo výške 70,- eur bez DPH, pričom DPH bola určená vo výške 14,- eur (v prípade, ak je služba vykonaná v dňoch pracovného pokoja alebo v štátny sviatok od 07:00 hod. do 22:00 hod.). Zároveň z predmetného cenníka je zrejmý aj poplatok za upomienku v sume 5,- eur, jednalo sa o upomienku v tlačenej podobe alebo elektronickej podobe zaslanej na e-mailovú adresu (bod IV.6.).

9. Vo vyjadrení z 12.2.2024 žalobca uviedol, že suma vo výške 84,- eur, t. j. suma za vykonanie služby, bola špecifikovaná už v rámci žalobného návrhu a to nasledovne: "... Cena zahŕňa demontáž hlavného ističa, montáž nového ističa s dodávkou hlavného ističa a znovu zaplombovanie hlavného ističa, vrátane revíznej správy na predmetnú výmenu a nákladov na dopravu. V prípade, ak služba je poskytnutá v čase od 22:00 hod do 7:00 hod alebo v dňoch pracovného pokoja alebo štátnych sviatkov, uplatní sa poplatok so zvýšenou sadzbou 70,- eur bez DPH (84,- eur s DPH)." Následne žalobca uvádza, že štandardná upomienka vo výške 5,- eur pozostáva z poštovného vo výške 1,15 eur, tlač upomienky vo výške 0,052 eur, strojové tzv. obáľkovanie vo výške 0,016 eur, preprava vo výške 0,13 eur, obálka 0,014 eur, režijné náklady (administratíva, personálne náklady, materiálne zabezpečenie a IT software- generovanie) vo výške 3,638 eur. Žalobca zaslaním upomienky, resp. výzvy na úhradu sa len domáha svojho práva, kedy žalovaný neplní svoje záväzky.

10. Vo vyjadreniach z 6.3.2024 a z 29.4.2024 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a pridrieva sa doposiaľ uvádzaných skutočností.

11. Podľa ust. § 26 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z.z.“), zmluvou o dodávke elektriny sa zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať elektrinu v dohodnutom množstve a v dohodnutom časovom priebehu výkonu odberateľovi elektriny a odberateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu.

Cena za dodanú elektrinu môže byť dohodnutá aj určením ceny alebo spôsobom výpočtu výšky ceny. Súčasťou zmluvy o dodávke elektriny môže byť aj dojednanie o poskytnutí flexibility.

12. Podľa ust. § 26 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z.z. zmluvou o pripojení do distribučnej sústavy sa zaväzuje prevádzkovateľ distribučnej sústavy zabezpečiť v sústave kapacitu na pripojenie v zmluvne dohodnutej výške a po splnení obchodných podmienok a technických podmienok pripojiť k distribučnej sústave zariadenie žiadateľa na výrobu, uskladňovanie, distribúciu alebo odber elektriny a zabezpečiť dohodnutú kapacitu vo výške podľa zmluvy a žiadateľ sa zaväzuje uhradiť cenu za pripojenie.

13. Podľa § 35 ods. 3 písm. b) zákona č. 251/2012 Z.z. koncový odberateľ elektriny je povinný umožniť prevádzkovateľovi prenosovej sústavy alebo prevádzkovateľovi distribučnej sústavy montáž určeného meradla a zariadenia na prenos informácií o nameraných údajoch a prístup k určenému meradlu.

14. Podľa § 35 ods. 3 písm. c) zákona č. 251/2012 Z.z. koncový odberateľ elektriny je povinný udržiavať odberné elektrické zariadenie v stave, ktorý zodpovedá technickým požiadavkám.

15. Podľa § 39 ods. 12 písm. a) zákona č. 251/2012 Z.z. vlastník nehnuteľnosti alebo správca nehnuteľnosti je povinný umožniť prevádzkovateľovi distribučnej sústavy montáž určeného meradla a nevyhnutný prístup k určenému meradlu.

16. Podľa § 39 ods. 12 písm. e) zákona č. 251/2012 Z.z. vlastník nehnuteľnosti alebo správca nehnuteľnosti je povinný umožniť v nevyhnutnom rozsahu prevádzkovateľovi distribučnej sústavy prístup k odbernému elektrickému zariadeniu, ktoré má vo vlastníctve alebo v správe.

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách s odkazom na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

18. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa

priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa ust. § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

28. Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

29. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na strane druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

30. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

31. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

32. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá

možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

33. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“)

34. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

35. Ako už súd vyššie uviedol, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a v konaní ani nebolo sporné, že na základe objednávky žalobca realizoval na odbernom mieste žalovanej na adrese G. X, XXX XX E. F. B. dňa 4.12.2022 servisný úkon, a to výmenu hlavného ističa elektromera sériové číslo 40000663. Táto skutočnosť medzi účastníkmi sporná nebola. Tiež účastníkmi nebola rozporovaná ani cena tejto služby, ktorá predstavovala 84,- eur s DPH. Faktúrou č. 1510009958 vystavenou dňa 9.12.2022 a s dátumom s platnosti dňa 23.12.2022 žalobca vyfaktoval za výmenu hlavného ističa v elektromerovom rozvádzači v dňoch pracovného pokoja alebo štátnych sviatkov žalovanej sumu 84,- eur. Žalovaná hoci bola na zaplatenie dlžnej sumy žalobcom vyzývaná, neuhradila žiadne platby, preto sa dostala do omeškania. Žalovaná suma 89,- eur predstavuje nedoplatok vo výške 84,- eur za neuhradenú faktúru a poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v zmysle cenníka. Vzhľadom na zistený skutkový stav, dôkazy predložené žalobcom a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 84,- eur. Jedná sa o nárok na hlavný predmet plnenia v zmysle zmluvy (objednávky) v spojení s cenníkom služieb.

37. Súd považoval žalobu v časti o zaplatenie sumy 84,- titulom reálne poskytnutej služby (výmena hlavného ističa v elektromerovom rozvádzači), za dôvodnú.

38. Súd preto zaviazal žalovaného na úhradu sumy 84,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 84,- eur od 18.1.2023 (nasledujúci deň po uplynutí posledného dňa ododatočnej lehoty na plnenie v zmysle výzvy z 3.1.2023 (t.j. 17.1.2024) do zaplatenia.

39. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola odo dňa 18.1.2023, vo výške 2,50 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, teda vo výške 7,50 % ročne.

40. V časti o zaplataenie 5,00 eur na základe upomienky z 3.1.2023 spolu s príslušenstvom, ktorá predstavovala poplatok za upomienku vo výške 5,00 eur, súd žalobu zamietol z dôvodov nižšie uvedených.

41. „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“ (uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp.zn. I. ÚS 246/2019)

42. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Spotrebiteľ dobromyseľne uzatvára zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník (profesionálne znalý podnikateľ) dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Žalobca ako dodávateľ so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, poplatky sú súčasťou formulárových všeobecných zmluvných dojednaní. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. V danej veci žalovaná nemala možnosť podstatným spôsobom sankcie a poplatky ovplyvniť, nakoľko ako spotrebiteľka si ich osobitne nevyjednávala. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto zmluvnej podmienky. Súd poukazuje odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.5.2017, sp.zn. 2 Co 133/2016, ktorý vo vzťahu k poplatkom a upomienkam uviedol, že upomienka, nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si (dodatocne) splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Možné náklady spojené s ich vyhotovením a zaslaním sú nepochybne nižšie, než uplatňované poplatky za výzvy a upomienku. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi (v súvislosti s nepriznaním poplatkov za upomienky dodávateľovi porovnaj odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn.15CoCsp/7/2020 z 27. 01. 2021).

43. Upomienka ako také nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, rovnako rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/26/2021 z 27. 01. 2022).

44. Je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13).

45. Zásada transparentnosti dopadá i na aplikáciu Obchodných podmienok a Cenníka poplatkov. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález ÚS SR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013)

46. Pokiaľ teda žalobca odvodzuje svoj nárok na upomienky od predloženého Cenníka služieb platného od 1. 11. 2022 (bod IV.6. Cenníka), uvedené ustanovenie je v hrubom nepomere v neprospech

spotrebiteľa, súd ho považuje za neprijateľné a pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

47. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie ÚS SR z 24.02.2011, IV. ÚS 55/2011-19)

48. Sporný poplatok za upomienku má vyslovene sankčnú povahu a svojou podstatou a spôsobom uplatnenia nároku žalobcom predstavuje zmluvnú pokutu v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, ktorá však musí byť dohodnutá písomne.

49. Pre spotrebiteľský právny vzťah vychádzajúc aj z európskej judikatúry je typická tzv. teória skutočného plnenia, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť len za skutočne dodanú službu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmu dodávateľa (rozsudok ESD C-26/13, Arpád Kásler, Hajnalka Káslerne Rábai proti OTP Jelzálogbank Zrt z 30. apríla 2014, bod 58). Tento princíp je už zakomponovaný aj v ust. § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

50. V prípade poplatkov takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

51. Podanou žalobou si žalobca uplatnil sumu 5,00 eur za 1 upomienku, pričom vo vyjadrení z 12.2.2024 uviedol, že uplatnená suma za štandardnú upomienku vo výške 5,00 eur pozostáva z poštovného vo výške 1,15 eur, z tlače upomienky vo výške 0,052 eur, z strojového tzv. obáľkovania vo výške 0,016 eur, z prepravy vo výške 0,13 eur, z obálky vo výške 0,014 eur, režijných nákladov (administratíva, personálne náklady, materiálne zabezpečenie a IT software – generovanie) vo výške 3,638 eur. Súd má však za to, že žalobca nepreukázal, že ide o individuálne náklady, ktoré reálne vznikli žalobcovi v danej veci.

52. Žalobca nepreukázal reálne náklady, ktoré mu mali vzniknúť s uplatňovaním konkrétnej pohľadávky voči žalovanej, že došlo k realizácii nejakých úkonov vo vzťahu žalovanej, s ktorými boli spojené konkrétne náklady. Súd nemôže žalobcovi priznať náklady iba vo forme paušálnych náhrad ani náklady žalobcu na réžiu a samotnú činnosť, ktorú vykonáva za účelom dosiahnutia zisku. Na preukázanie nákladov žalobca nepredložil konkrétne listiny, z ktorých by tieto vyplývali. Paušálne náklady nie je možné považovať za konkrétne náklady, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky. Žalobca síce špecifikoval, no nepreukázal konkrétne výdavky v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky vo vzťahu k žalovanej. Paušalizované náklady, t. j. náklady, ktoré neboli vyčíslené vo vzťahu ku konkrétnej žalovanej pohľadávke, nemožno vo všeobecnej rovine priznať. Žalobca nepreukázal ani len vynaloženie poštovného tak, ako ho deklaruje v podaní z 12.2.2024.

53. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej

skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku za upomienky vo forme nákladov v súvislosti s vymáhaním, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd aj v tejto časti žalobu zamietol.

54. V súvislosti s vyššie uvedenými poplatkami, za ktoré žalobca neposkytol spotrebiteľovi žiadne protiplnenie, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit.: „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

55. Obdobný názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/273/2016 z 17. 10. 2017: „Podľa odvolacieho súdu paušálna náhrada (nákladov na vymáhanie) umožňuje navyšovanie dlhu spotrebiteľa o neexistujúce náklady a tak sa táto zmluvná podmienka dostáva do rozporu s § 121 ods. 3 v spojení s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré zakazuje nevýhodnejšie dojednanie oproti ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Nemali by byť pochybnosti, že ustanovenie zmluvy o povinnosti platiť neexistujúce náklady je nevýhodnejším ustanovením oproti zákonnému pravidlu (vymáhanie iba skutočných nákladov). Inak povedané, veriteľ má právo žiadať, aby sa mu zaplatili napríklad poštovné, náklady na internet, telefón či zamestnanca, no nemôže nahradiť pracné počítanie skutočných nákladov paušálnou pokutou. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.“

56. Ide o neúčelný postup žalobcu, kde súd má podozrenie, že zámerom žalobcu je získať od dlžníka čo najviac financií, pričom nedošlo k žiadnemu protiplneniu zo strany dodávateľa za úhradu tohto poplatku. Platný právny poriadok pritom upravuje a umožňuje veriteľovi uplatniť si svoje právo v prípade omeškania dlžníka bez zbytočného navyšovania nákladov.

57. Kritériu prijateľnosti zmluvnej podmienky a rovnovážnosti práv a povinností strán spotrebiteľského vzťahu nezodpovedá podmienka o poplatku, ktorý nemá pre spotrebiteľa žiaden preukázateľný prínos a za ktorý sa mu nedostáva žiadneho protiplnenia. Uvedené poplatky slúžia výlučne záujmu zmluvného partnera spotrebiteľa na maximalizácii zisku spojeného s existenciou zmluvného vzťahu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.08.2014 sp. zn. 10Co/27/2013, 10Co/325/2014, rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3. 5. 2010).

58. Takýto poplatok umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu. Zákon za príslušenstvo označuje inter alia náklady na uplatnenie pohľadávky. Zákon teda predpokladá presné výdavky. Paušálna výška poplatku za upomienku (v danom prípade 5,- eur) bez transparentného preukázania skutočných nákladov preto zapadá do definície neprijateľných zmluvných podmienok.

59. Okrem toho, zo žalobcom predložených listín je zrejmé, že si predmetný poplatok za upomienku uplatňuje na základe Cenníka služieb, teda vo forme akejsi skrytej zmluvnej pokuty, pričom uvedené je zrejmé aj zo samotného žalobného návrhu, v rámci ktorého z uplatneného nároku na sumu 5,- eur žalobca požaduje aj úrok z omeškania. Uvedený poplatok za upomienku žalobca aj osobitne fakturoval žalovanej.

60. V prípade, že by sa jednalo o nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorý je príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), žalobca by nemohol žiadať z uvedenej sumy aj úrok z omeškania. Jednalo by sa tak o uplatňovanie príslušenstva z príslušenstva pohľadávky. Bez výslovnej právnej úpravy nemožno dospieť k záveru o vzniku nároku na úroky z omeškania s iného druhu príslušenstva, nakoľko ide o neprípustné príslušenstvo z príslušenstva (tzv.

anatocizmus) (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/69/2020 z 11. 11. 2020).

61. Súd zdôrazňuje, že súdnu ochranu nemôžu požívať také ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré jednostranne zakomponujú do všeobecných obchodných alebo iných podmienok neprimerané finančné vyjadrenie nákladov dodávateľa za úkony, ktoré reálne nemôžu mať základ v skutočných nákladoch dodávateľa, ako je tomu aj v prípade sporných poplatkov. Pri tomto spôsobe vzniká vždy nezanedbateľné nebezpečenstvo, že paušalizovaná suma poplatkov nemusí vždy korešpondovať so skutočnými nákladmi a niet dôvodu na to, aby spotrebiteľ platil popri cene za skutočne poskytnuté služby aj ďalšie platby. (porovnaj v obdobnej veci žalobcu a v súvislosti s poplatkami za upomienky rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/33/2018 z 13. 03. 2019)

62. Vzhľadom na prípadné odlišné rozhodnutia iných okresných a krajských súdov ohľadne obdobného nároku, súd sa v danom prípade po vyhodnotení aplikačnej praxe priklonil k výkladu sledujúcemu záujem spotrebiteľa, poukazujúc na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

63. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol v časti požadovaného poplatku za upomienku vo výške 5,00 eur a to aj vrátane požadovaného úroku z omeškania z tejto sumy.

64. Súd vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

65. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

66. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

68. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. Z pôvodne uplatnenej sumy 89,- eur s príslušenstvom, súd priznal žalobcovi sumu 84,- eur a v prevyšujúcej časti ohľadne sumy 5,00 eur súd žalobu žalobcu zamietol.

70. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 94,38 % a neúspech predstavuje 5,62 %. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu, vznikol proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89 % ($94,38 \% - 5,62 \% = 88,76 \%$), pričom uvedenú náhradu mu súd proti žalovanej aj priznal.

71. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.